

Nr 268.

Godkänd av första kammaren den 15 juni 1916.

Godkänd av andra kammaren den 15 juni 1916.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om krigskonjunkturskatt.

(Bevillningsutskottets betänkande nr 40 och memorial nr 41.)

Till Konungen.

Genom proposition, nr 241, av den 5 maj 1916 har Eders Kungl. Maj:t, under åberopande av bifogat utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga ett propositionen bilagt förslag till förordning om krigskonjunkturskatt.

Förevarande förslag har i fråga om skattepliktens objektiva omfattning bibehållit den för gällande förordning i ämnet grundläggande principen, att endast verklig krigsvinst skall vara föremål för beskattning. Inom ramen för principen hava emellertid upptagits vissa nya skatteobjekt, som gemensamt kallats tantième (2 §). Emot denna utvidgning, som i propositionen på ett övertygande sätt motiverats, har riksdagen icke funnit något att erinra.

Beträffande de av Eders Kungl. Maj:t föreslagna ändringarna i fråga om de subjektiva förutsättningarna för skattskyldigheten (3 §) synas tillräckligt starka skäl knappast vara anförda för övergivande av den enligt gällande förordning tillämpade medeltalsberäkningen vid konstaterandet av mer-

inkomsten. Det har åberopats, att det skulle innebära en fördel för den skattskyldige att i stället få göra ifrågakommande jämförelse med den högre av inkomstsiffrorna enligt 1913 och 1914 års taxeringar i stället för medeltalet av dem, samt att förändringen skulle förenkla taxeringsarbetet. Om det förra är obestriddigt, kan i det senare avseendet i allt fall invändas, att den förenklingen, om den nu bleve av nämnvärd betydelse, synes för dyrt köpt med den säkerligen ej oväsentliga skatteminskning, som bleve en given följd. Och ser man saken rationellt, måste det obetingat medgivas, att medeltalsberäkningen har goda skäl för sig, även om den i tillämpningen skulle i något enstaka fall vålla viss ojämnhet i beskattningen. Erinras må för övrigt, att i motsvarande utländska lagstiftning metoden med medeltalsberäkning i hithörande hänseende flerstädes vunnit erkännande, exempelvis i våra grannländer Norge och Danmark samt i Tyskland. Riksdagen har alltså återgått på denna punkt till regeln i 1915 års författning. Härav föranledes ändring i 3 § ävensom följdenligt i vissa andra paragrafer.

Då det av erfarenheterna från förra årets taxering till krigskonjunkturskatt ådagalagts, att författningens tillämpning i vissa avseenden växlat hos olika skattenämnder, samt Eders Kungl. Maj:ts förslag icke torde undanröjt alla möjligheter till missförstånd, har riksdagen i detta sammanhang velat, särskilt i fråga om tolkningen av det i 18 § andra stycket givna rättesnöret för läggningen av taxeringen, uttala sin uppfattning om detta stadgandes rätta förstående.

Den för hela krigskonjunkturbeskattningen grundläggande 1 § — »vinst, uppkommen genom det av nuvarande krigstillstånd framkallade läget» — anger lagstiftarens mening att giva krigsvinstbegreppet en synnerligen vid utsträckning.

Härav följer givetvis, att tvekan i många fall måste komma att råda, huruvida viss inkomst skall, helt eller till någon viss del, betraktas som krigsvinst. I sakens natur ligger ock, att rätta förhållandet i åtskilliga fall ej låter sig exakt utrönas.

Enligt författningen skola hithörande inkomstkällors utbyten uttagas ur deklARATIONERNA och jämföras med motsvarande inkomster under tidigare år, på sätt i 2—5 §§ stadgas. Då ur denna jämförelse skall framgå storleken av den matematiska merinkomsten, samt författningen anger, att vid jämförelsen varje inkomstkälla skall tagas för sig, får riksdagen, på sätt riksdagen gjorde redan i fjol, understryka vikten av, att denna uppdelning på olika inkomstkällor bliver, så långt ske kan, genomförd och att där så erfordras — vilket särskilt torde bliva fallet i av-

seende å inkomster vilka angivas under litt. C III i deklarationsformuläret — kompletterande upplysningar infordras från den skattskyldige (21 § 3 mom.) eller annorledes.

Den matematiska merinkomsten skall i första hand läggas till grund för taxeringen. Detta är den tekniska regeln. Såsom garantier mot att härigenom merinkomster, vilka uppenbarligen icke äro beroende av krigskonjunkturen, skola falla under skatteplikten, uppställer förordningen dels rätten för den skattskyldige (17 §, sista stycket) att till skattnämnden ingiva erinringar och utredning, dels ock den i 18 §, andra stycket, skattnämnden tillerkända befogenheten att, oberoende av den skattskyldiges eget åtgörande, bestämma, att viss matematisk merinkomst eller del därav icke skall behandlas såsom beskattningsbar merinkomst.

Det är av synnerlig vikt, att den skattnämnden tillkommande prövningsrätten handhaves under noggrannt iakttagande därav, att fastställandet av beskattningsbar merinkomst till *lägre* belopp än den matematiska merinkomsten må ske allenast under den i 18 § angivna förutsättningen: »om och i den mån av föreliggande handlingar framgår eller eljest är för nämnden känt, att den matematiska merinkomsten uppstått på grund av omständigheter, vilka icke stå i samband med det av krigstillståndet framkallade läget». Om detta icke framgår av handlingarna eller icke är för nämnden känt, må nämnden ej upptaga den beskattningsbara merinkomsten lägre än den matematiska, ändock att det måhända icke framgår av handlingar eller är för nämnden känt, att sagda merinkomst ur positiva grunder härleder sig från krigstillståndet.

Då det är av vikt, att de tveksamma gränfallen, där nämnden saknar positiva hållpunkter i vare sig den ena eller andra riktningen, bliva efter enhetliga grunder behandlade, finner riksdagen det angeläget, att skattnämndernas uppmärksamhet fästes på vad nu anförts rörande innebörden av omhandlade bestämmelse i 18 §.

Vid behandlingen av detta ärende, särskilt vad angår 2 § i författningen, har riksdagen haft under övervägande möjligheterna för skattepliktens utsträckande i två olika avseenden, som icke i det föregående berörts.

Enligt allmänna regeln för beskattning av realisationsvinster gäller, att vinst genom avyttring av lös egendom utan samband med rörelse eller yrke är beskattningsbar såsom inkomst endast om den varit i säljarens ägo kortare tid än fem år. Nu är allmänt känt, att utomordentliga vinster under närvarande krigskonjunktur erhållits genom försäljning av fartyg eller lotter däri, och komma i sådana fall säljarna att gå fria från varje skatt, så snart de innehaft sina fartyg i minst fem år. Här kunna

dock, efter riksdagens förmenande, uppstå fullt typiska krigsvinster, för vilka skatteplikt synes befogad ej blott såsom konsekvent tillämpning av krigsvinstbegreppet i och för sig utan ock med hänsyn till kravet på rättvisa i beskattningen.

Vidare har riksdagen haft sin uppmärksamhet fäst vid ett annat med krigskonjunkturen sammanhängande förhållande, nämligen att under krigsåren utlänningar i stor mängd under längre eller kortare vistelse här i landet gjort affärer med högst betydande vinster. Därest de, såsom väl i regel är fallet, icke fylla förutsättningarna för subjektiv skattskyldighet enligt de allmänna skattelagarna, äro de i tillfälle att, utan något bidrag till det allmänna, åtnjuta det svenska samhällets skydd. I enstaka fall skulle nog en strängare undersökning från taxeringsmyndigheternas sida rörande tillvaron av nyssnämnda förutsättningar kunna leda till taxering, men för att komma till rätta med missförhållandet i stort sett erfordras uttryckliga lagstiftningsåtgärder, som åtminstone borde gå ut på att göra sagda personer skattskyldiga till krigskonjunkturskatt.

Då den tid, som stått riksdagen till buds efter mottagandet av propositionen, beklagligtvis varit alltför kort för att de nu antydda spörsmålen skulle kunnat på ett tillfredsställande sätt utredas under propositionens behandling i riksdagen, har riksdagen måst stanna vid att här uttala önskvärdheten av, att berörda frågor bliva genom Eders Kungl. Maj:ts försorg utredda, samt att de förslag, som av utredningen kunna betingas, varda framlagda för nästkommande riksdag.

Riksdagen får härmed för Eders Kungl. Maj:t tillkännagiva, att riksdagen, som icke kunnat oförändrat bifalla Eders Kungl. Maj:ts förevarande förslag till förordning om krigskonjunkturskatt, antagit samma förslag med de ändringar, härvid fogade bilaga utvisar.

Därjämte får riksdagen hos Eders Kungl. Maj:t anhålla, att vad riksdagen här ovan uttalat rörande tillämpningen av 18 § andra stycket måtte genom Eders Kungl. Maj:ts försorg, i den mån och på det sätt som finnes lämpligt, bringas till vederbörandes kännedom.

Stockholm den 15 juni 1916.

Med undersätlig vörndnad.

Bilaga.

Förordning
om krigskonjunkturskatt.*)

Härigenom förordnas som följer:

1 §.

För vinst, uppkommen genom det av nuvarande krigstillstånd framkallade läget, skall på grund av taxering under år 1916 och följande år, i den mån vinsten icke blivit genom taxering år 1915 enligt förordningen om krigskonjunkturskatt den 11 juni 1915 beskattad, till staten erläggas krigskonjunkturskatt enligt bestämmelserna i denna förordning.

2 §.

Med vinst, som i 1 § sägs, förstås av krigstillståndet föranledd ökning uti

a) inkomst, som avses i 7 § 1:o samt 3:o b), c) och d) förordningen om inkomst- och förmögenhetsskatt; samt

b) sådan under nämnda 7 § 3:o a) hänförlig inkomst, som på grund av anställning inom rörelse eller yrke, varom i samma § 3:o b) förmäles, till följd av genom *krigstillståndet* ökad vinst för arbetsgivaren eller ökad

*) De delar av förordningen, i vilka riksdagen gjort ändring, äro utmärkta med *kursiverad stil*. Med *spärrad kursiv* betecknas de delar, som redan i Kungl. Maj:ts förslag varit kursiverade.

omfattning av rörelsen eller yrket tillgodokommer någon såsom tantième, lönetillägg, gratifikation eller under vilken annan form som helst.

Inkomst, varom i b) sägs, kallas i denna förordning *tantième*.

3 §.

För skattskyldighet förutsättes:

a) att den skattskyldige för året taxerats till inkomst- och förmögenhetsskatt för ett taxerat belopp av minst 8,000 kronor;

b) att däri ingående inkomst av det slag, som i 2 § och 5 § andra stycket sägs, överstiger *medeltalet av motsvarande inkomster, sådana de blivit beräknade vid taxeringarna till inkomst- och förmögenhetsskatt åren 1913 och 1914*; samt

c) att därjämte, vad angår inländskt aktiebolag och solidariskt bankbolag, bolagets för året till inkomstskatt taxerade inkomst överstiger dels 5 procent av bolagets kapital, sådant det vid årets taxering beräknats, dels ock, beräknad i procent av kapitalet (inkomstprocenten), *inkomstprocentens medeltal enligt de vid taxeringarna åren 1913 och 1914 gjorda uträkningar av procentens storlek*.

4 §.

För taxering till krigskonjunkturskatt beräknas inkomst av varje inkomstkälla för sig och till det belopp, varmed den vid stadgad deklARATION om inkomst och förmögenhet bör angivas under litt. A, C och D i deklARATIONSFORMULÄRET, dock att inkomst under C I beräknas allenast till den del, som utgör tantième.

Vid taxeringen skall hänsyn tagas till särskilda, under nyssberörda litt. icke gjorda avdrag för värdeminskning, så vitt de beröra hithörande inkomst, men däremot icke till de i deklARATIONSFORMULÄRET omförmälda allmänna avdragen i vidare mån än att från inkomst, som uppstått på grund av det genom krigstillståndet framkallade läget, avdrag får ske för förlust, som uppkommit å annat företag för utnyttjande av samma läge.

Därest icke kan utrönas, med vilket belopp inkomst, som här avses, ingår i det till inkomst- och förmögenhetsskatt taxerade beloppet, skall nämnda inkomst upptagas till det belopp, som den med ledning av den skattskyldiges deklARATION och andra handlingar kan beräknas hava utgjort.

Om skyldighet att avgiva särskilda deklARATIONER och uppgifter till ledning vid *taxering* av tantième stadgas i 21 §.

5 §.

Har någon vid beräkning av deklarerad inkomst avdragit driftkostnad, som icke är att hänföra till verklig sådan eller icke står i rimligt förhållande till rörelsens omfattning, eller eljest avdragit kostnad, som uppenbarligen saknar samband med inkomstens förvärvande, skall krigskonjunkturskatt i förekommande fall utgå, även om berörda avdrag föranlett, att taxering för inkomst- och förmögenhetsskatt icke skett till sådant belopp, som i 3 § förutsättes, och skall beräkning, varom i 4 § sägs, verkställas utan hänsyn till sådant avdrag.

Har i fall, varom nu är sagt, avdraget belopp tillgodokommit annan såsom inkomst, utan att kunna beskattas på grund av bestämmelserna i 2 §, vare jämväl denne härför skattskyldig, därest de i 3 § stadgade förutsättningar för skattskyldighet eljest föreligga.

6 §.

Det belopp, varmed vid årets taxering till inkomst- och förmögenhetsskatt inberäknad inkomst av det slag, som i 2 § och 5 § andra stycket sägs, överstiger *medeltalet av motsvarande, åren 1913 och 1914 taxerade inkomster*, kallas i denna förordning *matematisk merinkomst och nämnda medeltal inkomstens medeltal*.

Den del av *den matematiska merinkomsten*, som har sin grund i det genom krigstillståndet framkallade läget, benämnes *beskattningsbar merinkomst*.

7 §.

Om summan av skattskyldigs beskattningsbara merinkomster av samtliga inkomstkällor icke uppgår till 2,000 kronor, äger taxering icke rum.

Slutar nämnda summa icke å jämna hundratal kronor, avrundas densamma vid taxeringen till närmast lägre fulla hundratal kronor.

8 §.

Krigskonjunkturskatt beräknas enligt denna

Tariff.

Beskattningsbar merinkomst. Kronor.	Procenttal.	Skattebelopp. Kronor.	Ökning för varje fullt hundratal kronor, som faller mellan de i kol. 1 angivna inkomst- beloppen. Kronor.
2,000	12	240	13
20,000	13	2,600	15
40,000	14	5,600	17
60,000	15	9,000	19
80,000	16	12,800	21
100,000	17	17,000	20
150,000	18	27,000	22
200,000	19	38,000	24
250,000	20	50,000	26
300,000	21	63,000	28
350,000	22	77,000	30
400,000	23	92,000	32
450,000	24	108,000	34
500,000	—	—	—

För merinkomst, som uppgår till 500 000 kronor eller därutöver, utgör skatten 25 kronor för varje fulla 100 kronor.

9 §.

Om på grund av efterbeskattning för något av åren 1913 och 1914 skattskyldig påförts särskild inkomst- och förmögenhetsskatt, skall vid beräkningen av den matematiska merinkomsten så anses, som hade det efterbeskattade beloppet blivit i vanlig ordning till beskattning upptaget.

10 §.

Är fråga om äkta makar, som var för sig taxerats till inkomst- och förmögenhetsskatt, skall till grund för inkomstberäkning i varje fall läggas makarnas sammanräknade inkomst. Skola båda makarna erlægga krigskonjunkturskatt, skall följaktligen skatten beräknas å makarnas sammanlagda beskattningsbara merinkomst, men till utgörande fördelas mellan makarna i förhållande till varderas särskilda beskattningsbara merinkomst.

11 §.

Har skattskyldig endast under ettdera av åren 1913 och 1914 varit till inkomst- och förmögenhetsskatt taxerad för inkomst, varom i 2 § och 5

§ andra stycket sägs, uträknas den matematiska merinkomsten genom jämförelse med den under det året taxerade inkomsten av nämnda slag. Har han icke under någotdera året varit taxerad för dylik inkomst, anses den under löpande året taxerade inkomsten av ifrågavarande slag i sin helhet såsom matematisk merinkomst.

Har inländskt aktiebolag eller solidariskt bankbolag endast under ettdera av åren 1913 och 1914 varit taxerat till inkomstskatt, anses inkomstprocenten för det året såsom inkomstprocentens medeltal.

12 §.

Krigskonjunkturskatten uppbäres vid särskild uppbördsstämma enligt de närmare bestämmelser, som av Konungen meddelas.

13 §.

Skattskyldig taxeras till krigskonjunkturskatt å den ort, där han under året taxerats till inkomst- och förmögenhetsskatt.

14 §.

Bestämmelserna i 24 § förordningen om inkomst- och förmögenhetsskatt skola äga tillämpning även i fråga om krigskonjunkturskatt.

15 §.

Taxering enligt denna förordning äger rum år 1916 och sedermera årligen till och med året efter det, under vilket genom nådig kungörelse tillkännagivits, att krigstillståndet skall anses hava upphört.

Taxeringen verkställs av en särskild nämnd, kallad krigskonjunkturskattenämnd.

Sådan nämnd utses för varje län och för Stockholms stad av Konungens befallningshavande och skall bestå av minst 4 högst 8 ledamöter. Konungens befallningshavande utser jämväl suppleanter till antal, motsvarande minst hälften av antalet ordinarie ledamöter. Såväl ordinarie ledamöter som suppleanter utses till minst halva antalet för län bland ledamöterna eller suppleanterna i länets prövningsnämnd och för Stockholms stad bland ledamöterna eller suppleanterna i stadens prövningsnämnd.

Krigskonjunkturskattenämnden sammanträder för län i residensstaden och för Stockholms stad i Stockholm å tid, som utsättes av Konungens befallningshavande och bestämmes så, att nämndens arbeten må vara avslutade i länen före den 1 december och i Stockholm före årets slut. Om

tid och ställe för nämndens sammanträde utfärdar Konungens befallningshavande senast den 15 juli allmän kungörelse samt underrättar i god tid dem, som blivit utsedda till ledamöter i nämnden.

Berörda kungörelse skall jämväl innehålla erinran till vederbörande om den i 21 § stadgade skyldighet att avlämna deklaration och uppgifter till ledning vid taxering av tantième samt om påföljden för uraktlåtenhet därutinnan, och skall kungörelsen införas i ortstidningar, som av Konungens befallningshavande bestämmas.

Möter för ledamot i nämnden hinder att tillstådeskomma, bör anmälan därom ofördröjligen ingivas till Konungens befallningshavande, som därefter inkallar vederbörande suppleant.

Den, som blivit utsedd till ledamot i nämnden eller inkallad i stället för ordinarie ledamot, men utan vederbörligen anmält förfall icke finner sig vid nämndens sammankomst, skall böta tjugufem kronor.

16 §.

Konungens befallningshavande åligger att, på grund av de till taxeringarna för inkomst- och förmögenhetsskatt hörande handlingar och de i 21 § omförmälda särskilda deklarationer och uppgifter, till ledning för krigskonjunkturskattenämndens arbete upprätta en längd över de i länet med hänsyn till matematisk merinkomst ifrågakommande skattskyldiga.

I denna längd, som kallas krigskonjunkturskattelängd och för vilken formulär fastställas av Konungen, upptagas för varje skattskyldig hans namn, för året till inkomst- och förmögenhetsskatt taxerat belopp, åren 1913 och 1914 samt löpande året till sådan skatt taxerad inkomst, särskilt för varje inkomstkälla, av sådant slag som avses i 2 § och 5 § andra stycket, *inkomstens medeltal* och matematisk merinkomst, såväl särskilt för varje inkomstkälla som till sammanlagt belopp, samt uträknad skatt. För inländskt aktiebolag och solidariskt bankbolag angivas därjämte bolagets kapital och inkomstprocent enligt taxeringarna såväl det löpande året som åren 1913 och 1914 samt *inkomstprocentens medeltal*. Härutöver skola i längden antecknas kända särskilda förhållanden, som kunna inverka på taxeringen.

17 §.

Så snart krigskonjunkturskattelängden i enlighet med 16 § upprättats, skall genom Konungens befallningshavandes försorg till en var i den samma upptagen skattskyldig översändas utdrag av längden, i vad honom angår, och skall därvid underrättelse tillika lämnas om tiden för krigs-

konjunkturskattenämndens sammanträde samt om vad skattskyldig, enligt vad här nedan sägs, har att iakttaga, därest han anser den beskattningsbara merinkomsten böra upptagas till annat belopp än den matematiska merinkomsten.

Underrättelse, varom nu är sagt, skall genom Konungens befallningshavandes försorg i rekommenderat brev med allmänna posten kostnadsfritt tillsändas den skattskyldige under hans i senast avlämnade deklaration uppgivna adress, där ej annan adress senare blivit av honom uppgiven, och skall sådant brev vara till posten avlämnat sist en månad före nämndens sammanträde.

Förmenar skattskyldig, att den matematiska merinkomsten i sin helhet eller till någon del icke har sin grund i det genom krigstillståndet framkallade läget, äger han att sist å fjortonde dagen före krigskonjunkturskattenämndens sammanträde till Konungens befallningshavande inkomma med till nämnden ställda erinringar jämte den utredning i ärendet han vill åberopa.

18 §.

Vid krigskonjunkturskattenämndens sammanträde skola av Konungens befallningshavande tillhandahållas ej mindre krigskonjunkturskattelängden och de framställningar, som med anledning av denna inkommit från skattskyldiga, än även de deklarationer, uppgifter, taxeringslängder, angivande jämväl av prövningsnämnden beslutade ändringar, samt övriga handlingar, som för taxeringens verkställande må erfordras.

Om och i den mån av föreliggande handlingar framgår eller eljest är för nämnden känt, att den matematiska merinkomsten uppstått på grund av omständigheter, vilka icke stå i samband med det av krigstillståndet framkallade läget, äger taxering till krigskonjunkturskatt icke rum.

19 §.

Har skattskyldig under år 1913 eller år 1914 varit till inkomst- och förmögenhetsskatt taxerad å ort inom annat län än det, inom vilket han skall taxeras till krigskonjunkturskatt, eller har skattskyldig förut blivit till krigskonjunkturskatt taxerad i annat län än det, inom vilket han skall det löpande året till sådan skatt taxeras, åligger det Konungens vederbörande befallningshavande att, då framställning därom göres, till Konungens befallningshavande i det län, där taxering skall ske, översända för taxeringen erforderliga deklarationer, utdrag av taxeringslängderna och

krigskonjunkturskattelängden samt övriga handlingar angående den skattskyldiges taxering.

20 §.

Vid krigskonjunkturskattenämndens sammanträde föres protokoll angående de ärenden, där sådant erfordras, börande protokollet justeras inför nämnden och justeringen bestyrkas genom å protokollet tecknat intyg av två ledamöter. Kan justeringen ej ske vid nämndens sammanträde, må densamma äga rum senast åtta dagar därefter inför ordföranden och två av nämnden därtill utsedda ledamöter i närvaro jämväl av kronans ombud.

Nämndens beslut i fråga om den beskattningsbara merinkomsten och uträknad skatt antecknas för varje skattskyldig i härför avsedda kolumner i krigskonjunkturskattelängden.

Sedan taxeringen avslutats, underskrives längden av nämndens ordförande och minst två ledamöter.

Anteckningarna i längden verkställas och protokollet föres av den eller de personer, som Konungens befallningshavande därtill förordnat.

Protokollsföraren hos nämnden åligger att ofördröjligen, efter det protokollet justerats, till skattskyldig, vilkens till ledning vid egen taxering avlämnade uppgifter och erinringar icke blivit vid taxeringen följda eller för vilken det taxerade beloppet satts högre än den matematiska merinkomsten eller vilken blivit taxerad, ehuru han icke varit av Konungens befallningshavande i längden upptagen, i rekommenderat brev översända med besvärshänvisning försett utdrag av protokollet, i vad honom rör.

21 §.

1 mom. Skattskyldig, som för året taxerats till inkomst- och förmögenhetsskatt för ett taxerat belopp av minst 8,000 kronor och därvid beskattats för tantième, skall avgiva särskild deklaration om tantième.

Denna deklaration skall före den 15 september avlämnas till Konungens befallningshavande i det län, där taxeringen till inkomst- och förmögenhetsskatt ägt rum, och, avfattad enligt vid denna förordning fogat formulär, upptaga, särskilt för varje inkomstkälla, skattskyldigs under litt C I i det allmänna deklaraionsformuläret uppgivna inkomster med angivande av däri ingående tantième, beloppen av vid 1913 och 1914 års taxeringar till inkomst- och förmögenhetsskatt beskattad tantième samt de grunder, efter vilka tantième i varje fall utgått.

2 mom. Det åligger arbetsgivare, som i 2 § b) avses, att för varje hos honom anställd person, till vilken tantième utgått till belopp av 1 000

kronor eller däröver, till den myndighet och inom den tid, som ovan föreskrivits i fråga om särskild deklaration av den skattskyldige, avlämna skriftlig uppgift å beloppet av tantiëmen och grunderna för dess beräkande.

3 mom. Därjämte åligger det skattskyldig att på anmaning av Konungens befallningshavande och inom i anmaningen förelagd tid meddela upplysningar till ledning för taxeringen till krigskonjunkturskatt, såvitt honom rör, en var i övrigt obetaget att meddela upplysningar, som kunna tjäna till ledning vid hans taxering; och skall i fråga om sådan anmaning, vad i 15 § 1 mom. förordningen om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering stadgas om anmaning, som utfärdas av kronans ombud hos prövningsnämnd, äga motsvarande tillämpning.

4 mom. Varder deklaration, som i denna § omförmäles, ej i föreskriven tid avlämnad, vare den skattskyldige förlustig rätten att överklaga taxering, för vilken deklarationen skolat ligga till grund.

Vid underlåtenhet i fråga om arbetsgivares i 2 mom. stadgade uppgiftsplikt böte den försunlige tjugufem kronor.

Hörsammas icke anmaning, varom i 3 mom. är sagt, förloras rätten att överklaga taxeringen, och vare därjämte den anmanade förfallen till böter, svarande mot en tiondedel av den krigskonjunkturskatt, som påföres den skattskyldige.

Visas giltig ursäkt för underlåtenhet i fråga om deklarations- och uppgiftsskyldighet enligt denna §, äger stadgad påföljd icke rum.

Har någon i meddelad deklaration, annan uppgift eller upplysning mot bättre vetande uteslutit eller till för lågt belopp upptagit inkomst, vare påföljd som i 20 § förordningen om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering sägs.

5 mom. I fråga om skyldighet att för annans räkning avgiva deklaration, uppgift eller upplysning enligt denna förordning gäller vad i 9 § förordningen om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering för motsvarande fall är stadgat.

22 §.

Till ersättande av kostnaderna för det förberedande arbete för taxering till krigskonjunkturskatt, som skall genom Konungens befallningshavandes försorg utföras, samt övriga av taxeringsarbetet föranledda kostnader har krigskonjunkturskattenämnden att efter förslag av Konungens befallningshavande anvisa erforderliga medel.

Å nämndens sammanträdesort icke bosatta ledamöter äga åtnjuta

reskostnads- och traktamentsersättning såsom för ledamot i prövningsnämnd är stadgat.

Här omförmälda ersättningar ävensom gottgörelse, motsvarande landskamrerares tjänstgöringspenningar, till den, vilken i anledning av landskamrerare för arbete med krigskonjunkturskattetaxeringen beviljad ledighet från vissa tjänstegöromål förordnas att samma göromål förrätta, avföras å anslaget till kostnader för taxering till skatt å inkomst och förmögenhet.

23 §.

Inom femton dagar efter krigskonjunkturskattenämndens sista sammanträde skola, utom vad Stockholms stad angår, utdrag av krigskonjunkturskattelängden, summerade i avseende å den av nämnden uträknade skatten, översändas till vederbörande häradsskrivare och magistrat för debiterings verkställande.

Efter slutad debitering av skatten åligger det häradsskrivaren och magistraten att till Konungens befallningshavande återställa utdragen.

Krigskonjunkturskattelängden skall biläggas kronoräkenskaperna för året.

24 §.

Över krigskonjunkturskattenämnds beslut må besvär anföras av kronans ombud, så ock av vederbörande skattskyldig, därest han ej, enligt bestämmelserna i 21 §, förlorat rätten därtill, och skall den omständigheten, att skattskyldig ej gjort sådan framställning, som i 17 § omförmäles, icke utgöra hinder för besvärens upptagande till prövning.

Besvären skola, ställda till kammarrätten, ingivas till Konungens befallningshavande i det län, där taxeringen skett, före klockan tolv på sista helgfria dagen i mars månad året efter det, då taxeringen ägt rum, vid påföljd att besvären eljest icke varda upptagna till prövning.

Sedan vid inkomna besvär blivit fogade utdrag av krigskonjunkturskattelängden och av taxeringslängderna, såvitt den överklagade taxeringen angår, samt förklaring över besvären inforrats från vederbörande, insänder Konungens befallningshavande skyndsamt till kammarrätten samtliga handlingar med de upplysningar och erinringar, som besvären anses påkalla.

Så snart ovan stadgade besvärstid gått till ända, översänder Konungens befallningshavande till kammarrätten förteckning å anförda besvär.

25 §.

Därest efter anförda besvär över prövningsnämnds eller kammarrättens beslut taxering till inkomst- och förmögenhetsskatt ändras eller

bliver någon åsatt för år, då taxering till krigskonjunkturskatt ägt rum, skall samtidigt vidtagas den ändring i taxeringen till krigskonjunkturskatt eller verkställas den taxering till sådan skatt, som därav må föranledas.

Det åligger Konungens befallningshavande att vid insändande till kammarrätten av besvär rörande taxering till inkomst- och förmögenhetsskatt i förekommande fall foga utdrag av krigskonjunkturskattelängden.

· 26 §.

Om någon på grund av efterbeskattning påföres särskild inkomst- och förmögenhetsskatt, skall, om efterbeskattningen därtill föranleder, krigskonjunkturskatt särskilt påföras honom till behörigt belopp.

Sådan skattepåföring sker i sammanhang med efterbeskattningen till inkomst- och förmögenhetsskatt och verkställs av samma myndighet.

Om klagan över sådan skattepåföring gäller vad som stadgas om överklagande av taxering till inkomst- och förmögenhetsskatt.

Har någon i uppgift eller upplysning, som avgivits till ledning vid taxering till krigskonjunkturskatt, lämnat oriktigt meddelande, eller har uppgiftspliktig underlåtit avlämna uppgift eller infordrad upplysning, och har därav föranletts, att krigskonjunkturskatt icke blivit påförd eller blivit påförd till för lågt belopp, skall, då sådant kommer till vederbörandes kännedom, särskild krigskonjunkturskatt genom taxering påföras den skattskyldige till belopp, som genom berörda förfarande undandragits.

Sådan efterbeskattning må icke ske senare än fem år efter det år, då taxering rätteligen bort ske, och verkställs under år, då krigskonjunkturskattenämnd finnes tillsatt, av denna, men eljest av vederbörande prövningsnämnd.

Då efterbeskattning till krigskonjunkturskatt verkställs av krigskonjunkturskattenämnd, antecknas densamma i den allmänna krigskonjunkturskattelängden, men i andra fall sker anteckning om efterbeskattningen i särskild krigskonjunkturskattelängd, som bilägges inkomstlängden.

Har den skattskyldige avlidit, gäller i fråga om påföring av krigskonjunkturskatt enligt denna §, vad i 22 § förordningen om inkomst- och förmögenhetsskatt för motsvarande fall stadgas.

27 §.

Bestämmelserna i 23 § 1 och 3 mom., 43, 44, 48, 51, 52, 53, 56, 57, 58 §§, 59 § 2 mom. samt 60 och 61 §§ förordningen om taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering skola i tillämpliga delar gälla

jämväl i fråga om taxering till krigskonjunkturskatt, och skall det åligga kronans ombud att i varje i krigskonjunkturskattenämndens protokoll omförmält mål låta sin mening och skälen därför till protokollet antecknas.

28 §.

Därest kammarrätten vid prövning av anmärkning, som framställts av dess revisionsavdelning, finner att krigskonjunkturskatt till följd av skrivfel, felaktig uträkning eller förbiseende icke påförts eller påförts till lägre belopp än som vederbort, äger kammarrätten, efter vederbörandes hörande, vidtagna erforderlig rättelse i skattepåföringen; skolandet till ledning vid här omförmälda granskning samtliga till grund för taxering enligt denna förordning liggande deklara-tions- och andra handlingar, vilka icke bilagts anförda besvär, i förseglade konvolut åtfölja kronoräkenskaper-na vid deras insändande till kammarrätten.

29 §.

Sammandrag av krigskonjunkturskattelängderna, angivande för varje fögderi och stad påförd krigskonjunkturskatt, skall i enlighet med formulär, som fastställles av statskontoret, genom Konungens befallningshavandes försorg upprättas och till statskontoret insändas senast den 31 december, dock att för Stockholm därmed må anstå till slutet av februari påföljande år.

Så snart de till statskontoret inkomna sammandragen hunnit därstädes granskas, skall ett generalsammandrag för hela riket inom statskontoret upprättas samt genom detta verks försorg utgivas från trycket och utdelas med allmänna tidningarna.

30 §.

Krigskonjunkturskatten redovisas såsom inkomst i kronoräkenskaper-na för det år, under vilket taxeringen därtill ägt rum.

31 §.

Har någon enligt denna eller förut gällande förordning taxerats till krigskonjunkturskatt för inkomst, för vilken han även i annat land påförts skatt av motsvarande slag, må han hos Konungen söka skälig nedsättning i den honom här i riket påförda krigskonjunkturskatten, och må, under

förutsättning av motsvarande eftergift i det andra landet, Konungen efter vederbörandes hörande medgiva den nedsättning, som kan finnas av rättvisa och billighet påkallad.

32 §.

Har skattskyldig ordnat sin bokföring på sådant sätt, att vinst, varom i denna förordning är fråga, redovisas senare, än i allmänhet äger rum, och har därav föranletts, att vinst, som uppkommit före utgången av det år, varunder, jämlikt 15 §, krigstillståndet skall anses hava upphört, blivit undandragen taxering enligt denna förordning, skall sådan vinst ändock vara underkastad beskattning enligt här ovan stadgade grunder för skattskyldighet.

De särskilda bestämmelser, som härutinnan erfordras, utfärdas av Konungen.

Denna förordning träder i kraft dagen efter den, då förordningen, enligt därå meddelad uppgift, från trycket utkommit i Svensk författningssamling.

Genom densamma upphäves förordningen om krigskonjunkturskatt den 11 juni 1915.

Deklaration om tantième för krigskonjunkturskattetaxeringen år 191...

Fullständiga för- och tillnamn:

Titel:

Mantalskrivningsort för innevarande år:

Län: Stad: Rote:

Socken, köping: Församling (i stad).....

By, gård, hemman och n:r Kvarter: n:r

med adressnummer:

	kronor	öre
Den av mig till årets taxering för inkomst- och förmögenhetsskatt under C I i deklarationsformuläret deklarerade inkomst utgjorde		
och fördelas på följande sätt (här angivas de särskilda inkomstkällorna och beloppet för varje inkomstkälla)		
Summa		
I denna summa ingår tantième med följande belopp (specificerade för varje inkomstkälla)		
Summa		

	kronor	öre
<p>Motsvarande tantième har ingått i mina till inkomst- och förmögenhetsskattetaxeringen åren 1913 och 1914 deklarerade inkomster med följande belopp (specificerade för varje inkomstkälla):</p>		
<p><i>år 1913:</i></p>		
<p><i>år 1914:</i></p>		

Tantiëmen utgår efter följande grunder (särskilt angivna för varje inkomstkälla):

Särskilda upplysningar:

(Här lämnas de övriga upplysningar, som deklaranten kan önska meddela till ledning för bedömande, huruvida och i vad mån till krigskonjunkturskatt skattskyldig krigsvinst ingår i det deklarerade tantiëbeloppet.)

Att samtliga i denna deklaration lämnade uppgifter blivit av mig efter bästa förstånd meddelade, bekräftas på heder och samvete:

..... den 191...

Namn:

Titel:

Postadress:
